2028

4e kamer

Het hof van beroep te Gent, VIERDE kamer, recht doende in correctionele zaken

Nr. 443/2007
VAN HET PARKET
Nr. c/1613/08

VAN HET ARREST

beklaagde

uittr. PG

uittr. ontv.

- HOOFDGEVANGENISSTRAF 1 JAAR MET 5 JAAR UITSTEL,
+ GELDBOETE
- ONTZETTING UIT DE RECHTER CFR. ART 31 1°, 3°, 4° EN 5° SWB

- BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Not. Nr. 55.LA.022163/05

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie

Veroordelingsbulletin

09 DECEMBER 2008

Tegen:

1. Nr. 2157
_____ :, arbeider, geboren te op
voorheen wonende te ,
thans wonende te ;

2. Nr.
- thans niet meer inzake voor het Hof -

VERDACHT VAN :

A/ De eerste

Bij inbreuk op artikel 77 bis §1bis, § 2 en § 4 en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, feiten thans strafbaar krachtens de artikelen 433decies en 433undecies, 1° SW.

namelijk door het verhuren van kamers van de woning gelegen te t,
aan

1. en
te in de periode van 01.06.2004 (OK 4, st 17) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

2. en
Te in de periode van 01.01.2005 (OK 4, st 47) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

3. en
te in de periode van 27.05.2005 (OK 4, st 56) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

4. en
te in de periode van 01.10.2004 (OK 4, st 74) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

5. en
te in de periode van 29.05.2005 (OK 4, st 103) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

6.
te in de periode van 29.06.2004 (OK 4, st 152) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

7.
Te in de periode van 01.02.2004 (OK 4, st 154) tot 01.06.2005 (dag van de huiszoeking)

namelijk door het verhuren van de woning gelegen te in de
aan

8.
Te in de periode van 20.10.2004 (OK 5, st 21) tot 01.06.2005

9.
Te in de periode van 15.07.2004 (OK 5, st 26) tot 01.06.2005

10.
Te in de periode van 19.01.2004 (OK 5, st 72) tot 01.06.2005

11.
Te in de periode van 21.04.2005 (OK 5, st 63) tot 01.06.2005

12.
Te in de periode van 21.04.2005 (OK 5, st 55) tot 01.06.2005

13.
Te in de periode van 10.04.2005 (OK 5, st 47) tot 01.06.2005

B/ De eerste en de tweede
Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op artikel 77 bis §1bis, § 2 en § 4 en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, feiten thans strafbaar krachtens de artikelen 433decies en 433undecies, 1° SW.
namelijk door het verhuren van het pand gelegen te
aan

1.

Te in de periode van 06.11.2001 (OK 1, st 139) tot 01.06.2005

2. en

Te in de periode van 24.03.2003 (OK 11, st 16) tot 01.06.2005

namelijk door het verhuren van het pand gelegen te
aan:

3.

te in de periode van 11.04.2005 (OK 13, st 24) tot 01.06.2005

4.

te : in de periode van 17.11.2004 (OK 13, st 13) tot 01.06.2005

5.

te : in de periode van 01.05.2005 (OK 13, st 31) tot 01.06.2005

6.

te : in de periode van 25.04.2005 (OK 13, st 45) tot 01.06.2005

7.

te in de periode van 26.04.2005 (OK 13, st 38) tot 01.06.2005

8.

te in de periode van 28.04.2005 (OK 15, st 12) tot 01.06.2005

9.

te in de periode van 03.04.2005 (OK 15, st 25) tot 01.06.2005

10.

te in de periode van 01.11.2004 (OK 20, st 19) tot 01.06.2005

11.

te in de periode van 22.03.2005 (OK 20, st 10) tot 01.06.2005

12.

te in de periode van 07.01.2005 (OK 21, st 28) tot 01.06.2005

C/ de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit thans strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen (B.S.: 05-08-2004), namelijk

het pand gelegen te

te , meermaals in de periode van 19.01.2004 (OK5, st 72) tot 04.08.2004 (datum decreetswijziging)

D/ de eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.
Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit thans strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen (B.S.: 05-08-2004), namelijk

1. het pand gelegen te

   te in de periode van 01.12.2001(OK 1, st 139) tot 04.08.2004 (datum decreetswijziging)

2. het pand gelegen te :

   te : in de periode van 01.01.2003 (OK 10, st 8) tot 04.08.2004

3. het pand gelegen te :

   te in de periode van 01.07.2003 (OK 9, st 18) tot 04.08.2004

4. het pand gelegen te

   te in de periode van 24.03.2003 (OK 11, st 16) tot 04.08.2004

5. het pand gelegen te

   te in de periode van 01.12.2001 (OK 12) tot 04.08.2004

6. het pand gelegen te

   te in de periode van 01.12.2001 (OK 17) tot 04.08.2004

7. het pand gelegen te

   te in de periode van 01.06.2003 (OK 9, st 27) tot 04.08.2004

E / de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, namelijk

het pand gelegen te

te meermaals in de periode van 05.08.2004 (datum inwerkingtreding decreet) tot 01.06.2005

F/ de eerste en de tweede

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, namelijk

1. het pand gelegen te

   te in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005

2. het pand gelegen te

   te in de periode van 01.11.2004 (ok 7, st 6) tot 01.06.2005

3. het pand gelegen te

   te in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005

4. het pand gelegen te

   te **in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005**

5. het pand gelegen te

   te **in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005**

6. het pand gelegen te

   te **in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005**

7. het pand gelegen te

   te **in de periode van 01.11.2004** (OK 13,13) tot 01.06.2005

8. het pand gelegen te

   te **in de periode van 01.04.2005** (OK 15, st 25) **tot 01.06.2005**

9. het pand gelegen te

   te **in de periode van 05.08.2004 tot 01.06.2005**

10. het pand gelegen te

    te **in de periode van 05.08.2004 tot 01.03.2005** (OK 9, st 27)

11. het pand gelegen te

    te **in de periode van 01.11.2004** (OK 20, st 19) **tot 01.06.2005**

12. het pand gelegen te

    te : **in de periode van 07.01.2005** (OK 21, st 28) **tot 01.06.2005**

G/ de eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen, ter zake 6 kamers van de woning gelegen te zoals vermeld onder tenlastelegging A1-A13

te . in de periode van 01.11.2003 (OK, 4 st 129) tot 01.06.2005 (datum huiszoeking)

De eerste en de tweede

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

- van een bedrag van 44.337,5 euro in hoofde van de eerste (9500 + 6800 + ½ van 33.580 + ½ van 22.495)
- van een bedrag van 28.037,5 euro in hoofde van de tweede (1/2 van 33.580 + ½ van 22.495)

Berekening

Woning : 9500 euro (OK 1, st. 141)
Woning : 6800 euro (OK 1, st. 142)
Woning : 33.580 euro
zijnde 6700 euro (OK 1, st. 139)
: 7 m x 400 euro = 2.800 euro (OK 7, st. 6-7)
23 m x 350 euro = 8050 euro (OK 9, st.6)
: 24 m x 120 euro = 5m x 250 euro = 2.880 euro (OK 10, st. 8)
9100 euro (OK 1, st. 139)
: 18 m x 225 euro = 4050 euro (OK 12, st. 11)
Woning 22.495 euro
zijnde : 1645 euro (OK 1, st. 140)
: 800 euro (OK 1, st. 140)
: 51 m x 250 euro = 12.70 euro (OK 17, st. 6)
12m x 250 euro = 3000 euro (OK 9, st. 29)
: 2800 euro (OK 1, st. 140)
1500 euro (OK 1, st. 141)

zijnde

- **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

* * *

Bij **vonnis** van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, negentiende kamer, drie rechters, zetelende in correctionele zaken dd. 05 februari 2007, op tegenspraak gewezen, werd ondermeer als volgt beslist:

STRAFRECHTELIJK

1.

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hem ten laste gelegde tenlasteleggingen A1, A2, A3, A5 en G.

* *

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A4, A6 tot en met A13, B1 tot en met B12, C, D1 tot en met D7, E en F1 tot en met F12 samen, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van EEN JAAR en tot een GELDBOETE van DUIZEND (€ 1.000,00) EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdeciemen, aldus gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD (€ 5.500,00) EURO.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft ZES MAANDEN van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR, zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt overeenkomstig artikel 42, 43 en 43 bis strafwetboek, in hoofde van de beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 70.125,00 EUR zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven zijn verkregen.

Ontzet de beklaagde tevens uit de rechten genoemd in artikel 31 SWB, 1°-3°-4° en 5° lid, gedurende een termijn van VIJF JAAR.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdeciemen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 412,24 EUR.

Veroordeelt de eerste beklaagde tot de overige kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 401,04 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door de weerhouden en bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Legt de veroordeelde I eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Verbeurdverklaring

Verklaart overeenkomstig art. 77*bis*, § 5, van de Vreemdelingenwet en artikel 42, 1°, van het Strafwetboek verbeurd de volgende onroerende goederen die gediend hebben om het misdrijf te plegen, eigendom van de beklaagde I :

- het onroerende goed gelegen te , kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 50 centiare, waarop bewarend onroerend beslag werd gelegd krachtens de beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 01.06.2005;

- het aandeel van de eerste beklaagde in de eigendom van het onroerende goed gelegen te , kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 80 centiare, waarop bewarend onroerend beslag werd gelegd krachtens de beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 01.06.2005;

- het aandeel van de eerste beklaagde in het onroerende goed gelegen te , kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 76 centiare, waarop bewarend onroerend beslag werd gelegd krachtens de beschikking van de onderzoeksrechter d.d. 01.06.2005;

- het onroerende goed gelegen te , kadastraal gekend onder met een oppervlakte van 90 centiare.

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie alhier onder de nummers : en : eigendom van de beklaagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie van de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van deze rechtbank onder de nummers , : en
teneinde te handelen als naar recht.

* * *

Tegen alles strafrechtelijke beschikkingen van voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld door:

- de beklaagde, op 20 februari 2007;
- Het Openbaar Ministerie, tegen , op 20 februari 2007.

* * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands,

- de beklaagde, , in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester Tim Vanhoogenbent, advocaat te Antwerpen;

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering uitgebracht door Advocaat-generaal J. M. Cool;

* * *

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

1. Ter terechtzitting van het Hof van 13 oktober 2008 bracht het Hof de partijen op de hoogte dat in de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C en D.1 tot en met D.7 in hoofde van beklaagde de tekst:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 (B.S.19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventueel onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit thans strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet houdende wijziging van het Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen betreft (B.S. 05-08-2004)"

wordt vervangen door de volgende tekst:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 (B.S.19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventueel onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5 van voormeld decreet, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit vanaf 5 augustus 2004 strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het

Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de bestrijding van de leegstand en verkrotting en ***onbewoonbaarheid*** *van gebouwen en/of woningen betreft (B.S. 05-08-2004) en thans, met ingang van 9 september 2007 (artikel 4 Besluit Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007) strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals gewijzigd bij artikel 8 van het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 5 oktober 2006 (eerste uitgave))"*

en dat bovendien in de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen E en F.1 tot en met F.12 in zijnen hoofde de tekst:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 (B.S.19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventueel onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest,"

wordt vervangen door de volgende tekst:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet dd. 15 juli 1997 (B.S.19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder of eventueel onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit thans, met ingang van 9 september 2007, strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals gewijzigd bij artikel 8 van het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 5 oktober 2006 (eerste uitgave), (artikel 4 Besluit Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007))"

dit alles gelet op het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 tot wijziging van diverse bepalingen van het Decreet houdende de Vlaamse Wooncode van 15 juli 1997, in werking getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad dd. 30 augustus 2007.

2. Het Hof bracht eveneens de partijen op de hoogte dat in de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging G in hoofde van de beklaagde de tekst:

"Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen"

wordt aangevuld met de volgende tekst:

"thans strafbaar gesteld als volgt:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de artikelen 4 en 8 bedoelde normen , met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt (artikel 17.1° van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) zoals aangepast door het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 30.08.2007))"

en dit gelet op het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 tot wijziging van diverse bepalingen van het Decreet houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers van 4 februari 1997, in werking getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad dd. 30 augustus 2007.

3. Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.5 en G.

Ook voor het Hof, zoals voor de eerste rechter, zijn de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.5 en G – de tenlastelegging G zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast – in hoofde van de beklaagde niet bewezen gebleken.

De eerste rechter heeft dan ook terecht, op grond van adequate overwegingen zoals vervat op het zeventiende en negentiende blad van het bestreden vonnis, en die het Hof alhier beaamt en overneemt, de voornoemde beklaagde wegens diezelfde voormelde tenlasteleggingen zonder kosten ontslagen van rechtsvervolging.

4. Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 tot en met A.13 en B.1 tot en met B.12.

4.a Nopens de strafbaarheid van de voormelde feiten.

Anders dan de eerste rechter is het Hof van oordeel dat de feiten voorwerp van de voormelde tenlasteleggingen, opdat ze strafbaar zouden zijn, moeten beantwoorden zowel aan de constitutieve bestanddelen van de 'oude' strafwet (de artikelen 77 bis §§ 1bis, 2, 4 en 5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) als aan die van de 'nieuwe' strafwet (de artikelen 433decies, 433 undecies, 1° en 433 terdecies van het Strafwetboek) voor zover de constitutieve bestanddelen van de 'nieuwe' strafwet nieuw zijn, of strenger zijn dan die van de 'oude' strafwet.

In de concrete omstandigheden van onderhavig dossier is het Hof het eens met de stelling van de beklaagde dat de feiten voorwerp van de voormelde tenlasteleggingen, opdat ze hic et nunc (nog) strafbaar zouden zijn, moeten getoetst worden aan de volgende constitutieve bestanddelen:

- het slachtoffer van de feiten moest op het ogenblik der gekwalificeerde feiten 'een vreemdeling' zijn;

- die vreemdeling moet in een 'bijzonder kwetsbare positie' hebben verkeerd;

- die 'kwetsbare positie' moet het gevolg zijn geweest van 'onwettige of precaire administratieve toestand' waarin die vreemdeling verkeerde;

- de dader moet 'misbruik' hebben gemaakt van die bijzonder kwetsbare positie van de vreemdeling;

- dit misbruik moet bestaan hebben uit 'de verkoop, de verhuur of de ter beschikking stelling van enig onroerend goed, of kamers, of enige andere ruimte';

- die 'verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, of kamers, of enige andere ruimte' moet gebeurd zijn 'in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid' (nieuw constitutief bestanddeel ingevoerd door de 'nieuwe' strafwet);

- de dader moet de bedoeling hebben gehad 'een abnormaal profijt' te realiseren;

- het slachtoffer moet in de omstandigheid hebben verkeerd dat het 'in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken' (nieuw constitutief bestanddeel ingevoerd door de 'nieuwe' strafwet);

- er moet in hoofde van de dader een algemeen strafbaar opzet zijn geweest;

- er moet sprake zijn geweest zijn geweest van de verzwarende omstandigheid van de gewoonte.

4.b Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 en A.7: de verhuring van de woning gelegen te [illegible] aan [illegible], diens echtgenote [illegible] en zijn ouders [illegible] en [illegible]

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 en A.7 in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van recht bewezen gebleven.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – *zoals vervat op het zeventiende en achttiende blad van het bestreden vonnis* - bij en neemt deze dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

Het Hof voegt daaraan, gelet op de ter zake in de regelmatig door de beklaagde I ter terechtzitting van het Hof van 13 oktober 2008 neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten, nog toe wat volgt:

4.b.1 Personen met de Bulgaarse nationaliteit mochten in de geïncrimineerde periode krachtens de Belgische wetgeving in België verblijven gedurende een periode van 3 maanden (cfr. artikel 6 Wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).

Waar het weliswaar wettelijk is toegestaan om het inreisstempel meermaals te laten vernieuwen – binnen de door de voormelde wetgeving voorziene beperkingen –, was en is het voor deze personen niet mogelijk gedurende een langere periode (meer dan 90 dagen, berekend over een periode van 6 maanden, cfr. art. 6§2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) onafgebroken in België te verblijven.

Aldus verkeren dergelijke personen, naar het oordeel van het Hof, in de mate hun verblijf niet onwettig is (zoals op het ogenblik van de huiszoeking op 1 juni 2005 (cfr. strafdossier, onderkaft 4 stuk 5) wél het geval was bij en (cfr. strafdossier, onderkaft 4 stuk 8)) in een precaire administratieve toestand, omdat hun verblijf alhier onzeker is.

Het is deze personen immers niet toegestaan hier onafgebroken en gedurende een langere aaneensluitend periode te verblijven, bovendien worden zij bij de minste politionele vaststelling van zelfs onachtzaamheid inzake hun administratieve toestand gedwongen uitgewezen of gerepatrieerd.

Derhalve, gelet op de voorgaande overwegingen, verkeerden , en in de geïncrimineerde periode in een onwettige of precaire administratieve toestand.

4.b.2 De combinatie van de hiervoor vastgestelde onwettige of precaire administratieve toestand en de geringe financiële draagkracht van ; en (gegeven dat het Hof afleidt uit hun concrete levensomstandigheden alsmede de verklaring die op 1 juni 2005 aan de politiediensten aflegde, cfr. strafdossier, onderkaft 4, stuk 153 "*Ik wou iets verdienen omdat we in geldnood zaten... Noch mijn ouders noch mijn vrouw ontvangen enige steun. We leven momenteel van voedselhulp van kerkdiensten. Mijn vader gaat ook geld vragen in de moskees. Soms bied ik me spontaan aan bij voedingszaken om hen te helpen in en uit te laden en voorde geleverde prestaties krijg ik dan voedingswaren. Soms krijk ik gewoon van winkels oudere producten die ze niet meer kunnen verkopen...*") leiden naar het oordeel van het Hof tot hun bijzonder kwetsbare positie.

De mogelijkheid dat zijn eigen verblijfstoestand, en die van zijn gezin en zijn ouders, nog ondraaglijker maakte door het zelf onderverhuren van kamers in de door hem gehuurde woning – gegeven dat naar het oordeel

van het Hof niet anders kan aanzien worden dan als een handeling uit overlevingsdrang, om zelfs in miserabele levensomstandigheden enige financiële middelen te bekomen – is naar het oordeel van het Hof met de vaststelling van het verkeren in een bijzondere kwetsbare positie niet tegenstrijdig.

4.b.3 Naar het oordeel van het Hof hebben : en de woning in de van de beklaagde gehuurd en bewoond in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Een aandachtig en kritisch onderzoek van de gegevens bekomen door de dienst Wooninspectie van de provincie Oost-Vlaanderen en zoals vervat in het aan het Hof voorliggend strafdossier, onderkaft 22a, stukken 21 tot en met 81, en waarbij zelfs abstractie wordt gemaakt van de gebreken aan de betreffende woning toegebracht als gevolg van de mogelijke onderverhuring door zelf, of door diens onderhuurders, laat naar het oordeel van het Hof geen ander oordeel toe.

Dat er voor de onderverdeling en –verhuring van de woning nooit een controle werd gedaan naar de toestand van de woning – argument ontwikkeld in de regelmatig door de beklaagde ter terechtzitting van het Hof van 13 oktober 2008 neergelegde beroepsconclusie - doet aan het voormelde geen afbreuk.

Immers uit de voormelde vaststellingen door de dienst Wooninspectie van de provincie Oost-Vlaanderen en zoals vervat in het aan het Hof voorliggend strafdossier, onderkaft 22a, stukken 21 tot en met 81 valt met zekerheid af te leiden dat de woning gelegen te op het ogenblik van de verhuring ervan aan geen bewoning in omstandigheden conform met de menselijke waardigheid toeliet.

Het Hof wijst onder meer op de volgende gebreken:

- sterk verouderde en onvoldoende elektrische installatie in de woning en elektriciteitsvoorziening in de kamers (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 23);

- afwezigheid van geaarde stopcontacten (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 23);

- algemene verwering van ramen en deuren in de woning (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 24);

- onvoldoende verluchtingsmogelijkheden in de woning (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 24);

- onveilige en onoordeelkundige gasleidingen in kamer 26/2, zijnde de kamer met aansluitende keuken die door en zijn familieleden gebruikt werden (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 24);

- onveilige afvoerbuis voor de afvoer van verbrandingsgassen in dezelfde kamer : (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 25) en uitmonding van de afvoer van de gasgeiser in een onderdrukzone met gevaar op CO-intoxicatie (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 28);

- gebrekkige afwerking en onvoldoende verluchtingsmogelijkheden voor de badkamer (cfr. strafdossier onderkaft 22a stuk 28);

die naar het oordeel van het Hof niet kunnen ontstaan zijn door de bewoning en/of onderverhuring van de betreffende woning en die met andere woorden dus reeds aanwezig waren op het ogenblik van de aanvang van de verhuring ervan, en dus te wijten zijn aan de beklaagde voornoemd.

De voormelde gebreken zijn naar het oordeel van het Hof, samen genomen, van aard een bewoning in omstandigheden in overeenstemming met de menselijke waardigheid onmogelijk te maken, nu zij immers niet alleen en zozeer het comfort dan wel de primordiale veiligheid van de woning betreffen.

Anders geformuleerd: waar een gebrek aan comfort een woning voor de ene mens al ongeschikter maakt dan voor de andere, en dus in de beoordeling van de bewoonbaarheid in menswaardige omstandigheden slechts een tweede rol speelt, is daarentegen een ernstig onveilige bewoning in ieder geval een mensonwaardige bewoning.

De gebreken waren ook niet van aard dat zij door de huurder zelf gemakkelijk konden opgelost worden, in ruil voor het niet moeten betalen van een waarborg. Integendeel was naar het oordeel van het Hof voor het 'menswaardig bewoonbaar' maken van de betreffende huurwoning een aanzienlijke kapitaalinjectie vereist (aarden van alle stopcontacten in keuken en badkamer, veilig en wetsconform maken van alle gasleidingen en –afvoeren, schrijnwerk herstellen zodat de ramen konden openen en voldoende verluchting bieden, etc...), waarbij de beklaagde voornoemd wel wist dat zijn huurders niet over de nodige middelen hiertoe beschikten.

4.b.4 Naar het oordeel van het Hof heeft de beklaagde misbruik gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van , en , door hen een woning te verhuren die voor menswaardige bewoning ongeschikt was en dus niet mocht verhuurd worden.

Anderzijds hadden de voornoemde huurders naar het oordeel van het Hof in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze dan het wonen in dergelijke woning, en dus zich te laten misbruiken.

Hun verblijfstoestand liet immers niet toe enige klacht of eis te formuleren, nu immers de minste politionele vaststelling van hun onwettige toestand (in hun ogen wellicht uit te breiden tot iedere kennisneming door welkdanige overheid van hun onwettige toestand) zou leiden tot hun uitwijzing. Anderzijds beschikten zij niet over de nodige financiële middelen om een andere, wél wetsconforme, huisvesting uit te kiezen.

Naar het oordeel van het Hof is het niet toevallig dat de beklaagde voornoemd dergelijke huurders aantrok: het zijn "gemakkelijke" huurders die probleemloos maandelijks onder druk kunnen worden gezet om nauwgezet het huurgeld te betalen, en niet in de mogelijkheid zijn 'moeilijk te doen' omtrent wooncomfort of veiligheid.

De mogelijkheid dat zelf ook nog overging tot het onderverhuren van kamers in de door hem gehuurde woning, en daarbij mogelijks zelfs enige winst maakte – gegeven dat naar het oordeel van het Hof en zoals hoger in onderhavig arrest reeds aangehaald niet anders kan aanzien worden dan als een handeling uit overlevingsdrang, om zelfs in miserabele levensomstandigheden enige financiële middelen te bekomen – is naar het oordeel van het Hof geen blijk van "het hebben van andere keuzes".

"Het in feite hebben van andere keuzes" slaat immers naar het oordeel van het Hof op het hebben van toegang, in België, tot menswaardige huisvesting.

4.b.5 Ook het oogmerk van de beklaagde voornoemd om 'een abnormaal profijt' te realiseren is naar het oordeel van het Hof ten genoegen van recht bewezen: wie uit het verhuren van een woning die niet bewoond kan worden in omstandigheden overeenstemmend met de menselijke waardigheid toch peniaire huuropbrengsten puurt, realiseert een profijt dat in casu abnormaal is.

Het enige *"normaal"* – en dus toegelaten – profijt dat uit de verhuring van woningen in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid, aan personen die als gevolg van hun onwettige of precaire administratieve toestand bijzonder kwetsbaar zijn en in feite geen andere en aanvaardbare keuze hebben dan zich te laten misbruiken, kan gehaald worden, kan naar het oordeel van het Hof enkel een moreel profijt (menslievendheid), hetzij een zeer miniem niet-pecuniair materieel profijt zijn (bijvoorbeeld het doen ophouden van het verder verval van een woning).

Er is overigens in het aan het Hof voorliggende strafdossier niet de minste aanwijzing dat de beklaagde bij zijn betreffende verhuuractiviteit enig ander oogmerk dan het realiseren van een abnormaal profijt zou gehad hebben; niettegenstaande hij naast de betreffende woning woonde en dus naar het oordeel van het Hof zeer goed op de hoogte was van de lamentabele en vooral onveilige staat waarin de woning in de zich bevond, deed hij in die woning niet de nodige basisingrepen om deze woning voor menswaardige bewoning geschikt te maken. Enig ander oogmerk dan het bekomen van een abnormaal profijt kan er naar het oordeel van het Hof in casu niet geweest zijn.

4.b.6 Gelet op de hoger vermelde overwegingen herhaalt het Hof dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 en A.7 in hoofde van de beklaagde ten genoegen van recht bewezen zijn.

De door de voornoemde beklaagde in zijn voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontkrachten.

4.c Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.8 tot en met A.13: de verhuring van de woning gelegen te , aan en

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.8 tot en met A.13 in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van recht bewezen gebleven.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – *zoals vervat op het zeventiende en achtiende blad van het bestreden vonnis* - bij en neemt deze hier dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

Het Hof verwijst eveneens naar de hoger in onderhavig arrest weergegeven overwegingen – in de mate op ze de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.8 tot en met A.13 in hoofde van de beklaagde voornoemd van toepassing zijn – en voegt daaraan, gelet op de ter zake in de voormelde door de beklaagde neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten – waarbij zowel 'het misbruik' in hoofde van de beklaagde voornoemd, alsmede 'het beogen van een abnormaal profijt' worden betwist - nog toe wat volgt:

4.c.1. Naar het oordeel van het Hof hebben , en de woning in de van de beklaagde gehuurd en bewoond in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Een aandachtig en kritisch onderzoek van de gegevens bekomen door de dienst Wooninspectie van de provincie Oost-Vlaanderen en zoals vervat in het aan het Hof voorliggend strafdossier, onderkaft 22a, stukken 2 tot en met 20, laat naar het oordeel van het Hof geen ander besluit toe.

Vooral de instabiliteit van het dak en de gevaren op CO-intoxicatie (zowel in de woonkamer als in de slaapkamer aan de straatzijde op de eerste verdieping, cfr. strafdossier, onderkaft 22a, stuk 4) tonen ten genoegen van recht aan dat de betreffende woning erg gevaarlijk was om te bewonen.

Verwijzend naar en herhalend wat desbetreffende hoger in onderhavig arrest werd overwogen met betrekking tot de woning in de Gent benadrukt het Hof dat een ernstig onveilige bewoning in ieder geval een mensonwaardige bewoning is.

Het gegeven dat het gevaar in casu – omgekeerd evenredig met de aanzienlijkheid ervan – miniem leek (bijvoorbeeld "het loutere ontbreken van

enkele gasplaatjes in een gaskachel") heeft als gevolg gehad dat de voornoemde bewoners zich niet misbruikt voelden.

Het is naar het oordeel van het Hof overigens een algemeen gekend fenomeen dat huurders eerder aandacht hebben voor in het oog springende comfortomstandigheden dan voor veiligheidswaarborgen.

Vandaar dat het terecht is dat de eerste rechter op het achttiende blad van het bestreden vonnis heeft overwogen dat de afwezigheid van klachten van de huurders over hun verhuurder, de beklaagde voornoemd, irrelevant is bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van hun misbruik.

Zoals de eerste rechter is het Hof dan ook van oordeel dat de verhuur van de woning in de een misbruik uitmaakte van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdelingen en als gevolg van hun onwettige of precaire administratieve toestand verkeerden.

4.c.2 Ook aan de stelling van de beklaagde voornoemd in verband met de beweerde afwezigheid van het beogen van een abnormaal profijt, kan het Hof geen gunstig onthaal verlenen.

Het verhuren van een woning als hoofdverblijfplaats in strijd met de bepalingen voorgeschreven in artikel 5 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode is verboden (indien men niet over een conformiteitsattest beschikt).

Naar het oordeel van het Hof is het voor het beoordelen van de 'abnormaliteit' van het beoogde profijt van belang na te gaan met welke gebreken precies een bepaalde woning is behept, met andere woorden welke van de in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode bepaalde vereisten precies geschonden wordt.

Gaat het om (ernstige) inbreuken op de comfortvereisten (bijvoorbeeld de aanwezigheid van voldoende ... elektrische installaties (art. 5 § 1 5°), of de aanwezigheid van ... verwarmingsmiddelen om de woongedeelten met een woonfunctie tot een normale temperatuur te kunnen verwarmen (art. 5 § 1 4°), of nog de aansluiting van sanitaire installaties op een afvoerkanaal zonder geurhinder) dan zal, ingeval van verhuring van een woning niettegenstaande haar juridische onbewoonbaarheid, toch nog een vergoeding verschuldigd zijn, en is het niet onterecht dat aan de verhuurder een 'normale' huurprijs (dit is dan een verlaagde huurprijs) of een bezettingsvergoeding toekomt.

Ingeval een woning evenwel ernstig onveilig is (waarbij het Hof nogmaals opmerkt dat desbetreffende het verschil tussen schijn en realiteit groot kan zijn), dan is een bewoning in overeenstemming met de menselijke waardigheid niet mogelijk, en is iedere pecuniaire huuropbrengst die een verhuurder hiervoor opstrijkt abnormaal en ontoelaatbaar.

In casu stelt het Hof vast dat de woning in de met dergelijke ernstige veiligheidsgebreken behept was (zie hoger) dat iedere pecuniaire huuropbrengst van dergelijke woning als abnormaal profijt geldt.

4.c.3 Gelet op alle hoger vermelde overwegingen herhaalt het Hof dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.8 tot en met A.13 in hoofde van de beklaagde ten genoegen van recht bewezen zijn.

De door de voornoemde beklaagde in zijn voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontkrachten.

4.d Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.1

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlastelegging B.1 in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – *zoals vervat op het zeventiende en achttiende blad van het bestreden vonnis* - bij en neemt deze hier dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

Het Hof verwijst eveneens naar de hoger in onderhavig arrest weergegeven overwegingen – in de mate ze op de feiten voorwerp van de tenlastelegging B.1 in hoofde van de beklaagde van toepassing zijn.

Aan de stelling van de beklaagde , zoals ontwikkeld in zijn voormelde beroepsconclusie en waarbij de 'afwezigheid van een echte en aanvaardbare andere keuze dan zich te laten misbruiken' in hoofde van de huurder betwist wordt, kan het Hof geen gunstig onthaal verlenen.

Naar het oordeel van het Hof verliest de beklaagde voornoemd immers uit het oog dat het voor het slachtoffer gaat om een feitelijke keuzemogelijkheid, niet om een juridische.

Bovendien heeft de wetgever met de invoering van het desbetreffende nieuwe constitutief bestanddeel in artikel 433decies Sw. naar het oordeel van het Hof met het woord "keuze" bedoeld: een keuze voor zij die alhier, in België, willen verblijven.

Iedere andere interpretatie zou naar het oordeel van het Hof de betreffende nieuwe wetgeving uithollen, en in strijd met de bedoeling van de wetgeving zijn, daar in dat geval een huisjesmelker niet meer strafbaar zou zijn in geval van verhuring (in door de wet omschreven omstandigheden) aan uitgewezen vreemdelingen.

Deze bijzonder kwetsbare groep van mensen zou dan meteen het uitgelezen publiek worden aan wie de slechtste panden zouden mogen verhuurd worden...

Tenslotte benadrukt het Hof dat het gaat om een keuze "in feite".

In casu en in feite had , uitgeprocedeerde asielzoeker die alhier illegaal verbleef en aan wie het bevel was gegeven het grondgebied te verlaten, toen hij besliste om hier desondanks te blijven, geen andere echte en aanvaardbare keuze dan zich inzake huisvesting te laten misbruiken.

4.e Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.2.

Anders dan de eerste rechter is het Hof, op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier, van oordeel dat de feiten voorwerp van de tenlastelegging B.2 in hoofde van de beklaagde voornoemd niet ten genoegen van recht bewezen zijn.

De beklaagde voornoemd merkt in zijn voormelde beroepsconclusie immers terecht op dat de huurders en in de geïncrimineerde periode over relatief ruime bestaansmiddelen beschikten (samen ongeveer 15.000,00 EUR), zodat zij niettegenstaande hun precaire administratieve toestand niet in een bijzonder kwetsbare positie verkeerden. Integendeel lieten naar het oordeel van het Hof de ruime bestaansmiddelen van de voornoemde personen hen toe als normale vragende partij op de woningmarkt te handelen.

Het is dan ook terecht dat de voornoemde beklaagde zich niet kan verzoenen met de beslissing van de eerste rechter waarbij deze de voormelde tenlastelegging in zijnen hoofde bewezen verklaarde.

Aldus, op grond van voorgaande overwegingen, dient aan de beklaagde voornoemd wegens het feit voorwerp van de tenlastelegging B.2 in zijnen hoofde ontslag van rechtsvervolging te worden verleend.

Het Hof stelt vast dat er geen afzonderlijke kosten gevallen zijn wat betreft het onderzoek naar en de vervolging van de feiten voorwerp van tenlastelegging B.2 in hoofde van de beklaagde voornoemd.

4.f Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 tot en met B.12.

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 tot en met B.12 in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – *zoals vervat op het zeventiende en*

achttiende blad van het bestreden vonnis - bij en neemt deze hier dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

Het Hof verwijst eveneens naar de hoger in onderhavig arrest weergegeven overwegingen – in de mate op ze de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 tot en met B.12 in hoofde van de beklaagde voornoemd van toepassing zijn – en voegt daaraan, gelet op de ter zake in de voormelde door de beklaagde neergelegde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten – waarbij in hoofde van de 'slachtoffers' het ontbreken van een feitelijke andere echte en aanvaardbare keuze wordt betwist - nog toe wat volgt:

4.f.1 Verwijzend naar en herhalend wat hoger in onderhavig arrest, sub. 4.b.1, werd overwogen in verband met alhier verblijvende personen van Bulgaarse nationaliteit, is het Hof van oordeel dat de in de omschrijving van de tenlasteleggingen B.3 tot B.12 vermelde personen zich allen in een onwettige minstens precaire administratieve toestand bevonden, hetgeen in wezen door de beklaagde voornoemd ook niet werd betwist.

4.f.2 Waar het Hof vaststelt dat alle voormelde personen bovendien minvermogend waren (– tenlastelegging B.3 - bezat slechts 500,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 13 stuk 24; – tenlastelegging B.4 – slechts 130,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 13 stuk 13; – tenlastelegging B.5 – slechts 500,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 13 stuk 31; – tenlastelegging B.6 – slechts 150.00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 13 stuk 45; – tenlastelegging B.7 – slechts ongeveer 100,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 13 stuk 38; – tenlastelegging B.8 – slechts ongeveer 70,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 15 stuk 12; – tenlastelegging B.9 – slechts 500,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 15 stuk 25; – tenlastelegging B.10 – slechts ongeveer 50,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 20 stuk 19; tenlastelegging B.11 – slechts 50,00 EUR, cfr. strafdossier onderkaft 20 stuk 10 en – tenlastelegging B.12 – had helemaal niets, cfr. strafdossier onderkaft 21 stuk 28) verkeerden zij naar het oordeel van het Hof, als (mede)gevolg van hun onwettige of precaire administratieve toestand, in een bijzonder kwetsbare positie.

4.f.3 De voormelde administratieve toestand van de voornoemde slachtoffers, alsmede hun toestand van minvermogendheid, had naar het oordeel van het Hof wel degelijk als gevolg dat zij, bij hun beslissing alhier in België te willen verblijven, in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich bij hun huisvesting te laten misbruiken.

4.f.4 De door de voornoemde beklaagde in zijn voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontkrachten.

5. Nopens de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C. D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12.

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de aan de beklaagde voornoemd ten laste gelegde feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 – al deze voormelde tenlasteleggingen zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast - in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van recht bewezen gebleven, hetgeen door de beklaagde voornoemd overigens ook niet werd betwist.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – *zoals vervat op het achtiende en negentiende blad van het bestreden vonnis* - bij en neemt deze dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

6. De eerste rechter heeft ten aanzien van de beklaagde voornoemd op oordeelkundige wijze toepassing gemaakt van artikel 65 van het Strafwetboek.

7. Nopens de strafmaat.

Het is naar het oordeel van het Hof terecht dat de eerste rechter de strafmaat opgeleverd door correctionalisatie van de bestraffing voorzien in de artikelen 77bis §§ 1bis, 2, 4 en 5 van de van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft aangemerkt als de 'zwaarste' straf, in vergelijking met de bestraffing voorzien door de artikelen 433decies, 433 undecies, 1° en 433 terdecies van het Strafwetboek.

Aan de stelling verdedigd door de beklaagde voornoemd - dat de vergelijking van verschillende straffen dient te gebeuren aan de hand van de strafmaat vooraleer de denaturatie plaatsvond – kan het Hof geen gunstig onthaal verlenen, nu immers die denaturatie door een onderzoeksgerecht geschiedde, zodat in casu de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 tot en met A.13, B.1 en B.3 tot en met B.12 ex tunc geacht worden wanbedrijven te zijn. (vergelijk overigens Cass., A.R. 7632, 11 januari 1983).

7.a De door de eerste rechter lastens de beklaagde voornoemd opgelegde hoofdgevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf zijn naar het oordeel van het Hof de wettmatige en passende beteugeling van de gezamenlijk in hoofde van de beklaagde voornoemd bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 tot en met A.13, B.1 en B.3 tot en met B.12, C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 – de tenlasteleggingen C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast .

Zij werden bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het Hof beaamt en dan ook overneemt.

Met betrekking tot de verleende gunstmaatregel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de aan de beklaagde voornoemd opgelegde hoofdgevangenisstraf is het Hof van oordeel, gelet op de

vaststelling dat de pecuniaire en vermogensrechtelijke gevolgen van het geheel van de door het Hof te weerhouden bestraffing voor de beklaagde voornoemd reeds zeer aanzienlijk (en als bestraffing voldoende streng) zijn, dat deze voor het geheel van de hem opgelegde hoofdgevangenisstraf mag verleend worden, en dit voor dezelfde duur zoals bepaald in het bestreden vonnis.

7.b De (verplichte) ontzetting van de beklaagde uit de rechten bepaald in artikel 31 1°, 3°, 4° en 5° Sw., zoals voorzien op het zesentwintigste blad van het bestreden vonnis, is naar het oordeel van het Hof passend en wetmatig, en als dusdanig te bevestigen.

7.c Nopens de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen.

Het is naar het oordeel van het Hof terecht dat de eerste rechter bij de berekening van de vermogensvoordelen de huuropbrengsten van het pand te , bepaald heeft op 10.500,00 EUR in plaats van 12.750,00 EUR zoals schriftelijk gevorderd door het Openbaar Ministerie.

Ook voor het overige is de berekening van het totale vermogensvoordeel, rechtstreeks verkregen uit de in hoofde van de beklaagde voornoemd bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 tot en met A.13, B.1 en B.3 tot en met B.12, C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 – de tenlasteleggingen C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast- en zoals bepaald op het drieëntwintigste blad van het bestreden vonnis adequaat en als dusdanig te bevestigen.

De integrale "toerekening" van de vermogensvoordelen, in hun totaal geraamd op 70.125,00 EUR, aan de beklaagde , zoals gedaan op het tweeëntwintigste blad van het bestreden vonnis, is naar het oordeel van het Hof in zijn finaliteit terecht, maar geschiedde om verkeerde redenen.

Het is immers niet omdat de echtgenote van de beklaagde voornoemd noch deel had aan zijn misdrijven, noch aan de opbrengsten van die misdrijven (overweging die het Hof overigens niet onderschrijft) dat het geheel van de vermogensvoordelen dient te worden "toegerekend" aan de beklaagde voornoemd.

Het is daarentegen de loutere toepassing van de artikelen 42.3° en 43bis al. 2 Sw. die als gevolg hebben dat de som van 70.125,00 EUR integraal in hoofde van de beklaagde I : verbeurd verklaard wordt (al is die som niet in zijn geheel in zijn vermogen terug te vinden).

De volledig effectieve verbeurdverklaring van voormelde som in hoofde van de beklaagde voornoemd, zoals bepaald door de eerste rechter, is naar het oordeel van het Hof niet alleen wetmatig maar ook passend: het zou naar het oordeel van het Hof verkeerd zijn degene die opzettelijk de wet overtreedt in het bezit te laten van de opbrengsten van zijn misdrijven.

7.d Nopens de verbeurdverklaring van de betreffende onroerende goederen.

De (verplichte) verbeurdverklaring van (het aandeel van de beklaagde I in) de onroerende goederen vermeld op het achtentwintigste blad van het bestreden vonnis is adequaat en als dusdanig te bevestigen, met uitzondering wat betreft de studio gelegen te

Voor het feit voorwerp van de tenlastelegging B.2 dient de beklaagde voornoemd immers, gelet op hetgeen hoger in onderhavig arrest desbetreffende wordt overwogen, te worden ontslagen van rechtsvervolging.

Aan de vraag van de beklaagde voornoemd tot het hem verlenen van de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging van de in zijnen hoofde uitgesproken verbeurdverklaring van de voormelde onroerende goederen wordt door het Hof niet ingegaan, gelet op het eerder grootschalig karakter van de voormelde in hoofde van de voornoemde beklaagde bewezen gebleven misdrijven, de zwaarwichtigheid ervan, de verzwarende omstandigheid van de gewoonte in zijnen hoofde en zijn eerder ongunstig strafrechtelijk verleden.

8. De eerste rechter heeft met betrekking tot de bijdrageverplichting, de gerechtskosten en de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers vermeld op het achtentwintigste blad van het bestreden vonnis adequaat geoordeeld.

De forfaitaire vergoeding tot betaling waartoe de voornoemde beklaagde terecht verplicht werd, dient thans te worden bepaald op 29,30 EUR.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op:

de door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen,

en gelet op;

- artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 195, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering;
- de artikelen 79 en 80 Sw.;
- de artikelen zoals hoger in onderhavig arrest vermeld, waarbij de tenlasteleggingen C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 naar omschrijving werden aangepast;
- artikel 36 van de Wet van 7 februari 2003,
- artikel 1 van het K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 7 december 2005)
- artikel 6 van de Programmawet (II) van 27 december 2006, zoals gewijzigd door artikel 15 van de Wet houdende diverse bepalingen van 8 juni 2008 (B.S. 16 juni 2008 – 2e ed.) en de artikelen 77 en 79 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

alle voormelde wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald;

VERKLAART de hoger beroepen ontvankelijk, en erover beslissende in de mate dat het Hof werd gevat:

BEVESTIGT het bestreden vonnis:

- waarbij de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, A.5 en G – de tenlastelegging G zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast – in hoofde van de beklaagde t niet bewezen werden verklaard en waarbij de beklaagde voornoemd desbetreffend zonder kosten werd ontslagen van rechtsvervolging;

- waarbij de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.4, A.6 tot en met A.13, B.1 en B.3 tot en met B.12, C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 – de tenlasteleggingen C, D.1 tot en met D.7, E en F.1 tot en met F.12 zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangepast – in hoofde van de beklaagde voornoemd bewezen werden verklaard en waarbij geoordeeld werd dat alle voormelde bewezen gebleven feiten de uiting zijn van een zelfde strafbaar opzet in zijnen hoofde;

- wat betreft de aan de beklaagde voornoemd opgelegde hoofdgevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf, met dien verstande dat deze straffen thans gelden als bestraffing van de gezamenlijke voormelde voor het Hof bewezen gebleven feiten;

- wat betreft de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging van de aan de beklaagde voornoemd opgelegde hoofdgevangenisstraf, met dien verstande dat deze gunstmaatregel thans voor dezelfde duur wordt verleend voor het geheel van diezelfde voormelde hoofdgevangenisstraf en niet enkel voor een deel ervan;

- wat betreft de ontzetting van de beklaagde voornoemd uit de rechten bepaald in artikel 31 1°, 3°, 4° en 5° Sw.;

- wat betreft de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen ten belope van de som van 70.125,00 EUR in hoofde van de beklaagde voornoemd;

- wat betreft de verbeurdverklaring van het aandeel van de beklaagde voornoemd in de onroerende goederen vermeld op het achtentwintigste blad van het bestreden vonnis – doch met uitzondering wat betreft de studio gelegen te , die thans niet verbeurd wordt verklaard;

- wat betreft de beslissingen nopens de gerechtskosten, de bijdrage-verplichting en de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers vermeld op het achtentwintigste blad van het bestreden vonnis.

DOET HET VOOR HET OVERIGE TENIET, en opnieuw wijzende:

- VERKLAART het feit voorwerp van de tenlastelegging B.2 in hoofde van de beklaagde voornoemd niet bewezen, en ontslaat hem derhalve desbetreffend van verdere rechtsvervolging;

- STELT VAST dat er geen afzonderlijke kosten gevallen zijn door het onderzoek naar en de vervolging van de voornoemde beklaagde voor wat betreft de feiten voorwerp van de tenlastelegging B.2 in zijnen hoofde;

- VERPLICHT de veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 29,30 EUR ten titel van forfaitaire kosten.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten in hoger beroep, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, begroot op 159,78 EUR;

kosten:

afschriften	€ 91,20
opstelrecht beroep	€ 30,00
dagvaardingen	€ 24,05
subtotaal	€ 145,25
+ 10%	14,525
Totaal	€ 159,78

Dit arrest is gewezen te Gent door het Hof van Beroep, vierde correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Christian Van Damme, raadsheer Jan Doom en raadsheer Carine Gassée, en in openbare terechtzitting van 09 december 2008 uitgesproken door kamervoorzitter Christian Van Damme, in aanwezigheid van Willem De Pauw, Substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier An Van Wesemael

An Van Wesemael

Carine Gassée

Jan Doom

Christian Van Damme

ARS. NR.: 2008/440